

Anmeldelse af Dorte Lønsmann, Kamilla Kraft, Janus Mortensen & Jacob Thøgersen: *Engelsk i Danmark: What's the story?* Aarhus Universitetsforlag. 2024. (123 sider)

Bogen er tilgængelig på: <https://unipress.dk/udgivelser/e/engelsk-i-danmark/>

PETER BAKKER

Hvordan står det til med engelsk i Danmark? Det er emnet for denne bog, skrevet af fire forskere fra tre forskellige institutter på Københavns Universitet.

BAGGRUND

Dorte Lønsmann er lektor i engelsk, Kamilla Kraft er adjunkt, som beskæftiger sig med sociolingvistik og flersprogethed, Janus Mortensen er professor ved Center for Internationalisering og Parallelsproglighed og Jacob Thøgersen er lektor ved Nordiske Studier og Sprogvidenskab. Et stærkt, multidisciplinært team. Det er ikke overraskende, at de fik støtte til et fireårigt forskningsprojekt fra 2021 til 2025 med overskriften *English and Globalisation in Denmark: A Changing Sociolinguistic Landscape*¹. Ironisk nok er det umuligt at finde en dansksproget titel på projektet uden for bogen, men i bogen kan man finde en dansk version af titlen: *Engelsk og Globalisering i Danmark: Et sociolingvistisk landskab i forandring*. Akronymet ENIDA virker på begge sprog. Det er Danmarks Frie Forskningsfond, der har sponsoreret projektet.

Normalt slutter et projekt med en bog, som først udkommer efter projektet er afrundet, men dette dreamteam producerede allerede året før projektets afslutning denne monografi. Det skal dog bemærkes, at bogen ikke er projektets slutrapport, men en populariserende sammen-

1 https://engerom.ku.dk/english/research/centres_projects/english-and-globalisation-in-denmark/

fatning af de resultater, der blev produceret i projektets første år. Det er et prisværdigt initiativ, som bør inspirere andre forskningsprogrammer, især dem der handler om det danske sprog og Danmark.

Projektet har allerede affødt en del videnskabelige publikationer. De tre seniorforskere har lagt ud med en artikel om spørgsmålet, om hvorvidt engelsk stadig er et fremmedsprog i Danmark (Lønsmann, Mortensen & Thøgersen 2022), et spørgsmål, som også behandles i deres nye bog. Janus Mortensen har skrevet om engelsk på danske gymnasier (Mortensen 2024), især i hvilke genrer og hvordan elever blander dansk og engelsk. Thøgersen (2023) skrev om nyere udviklinger af engelsk i Danmark i de sidste to årtier. Thøgersen har også allieret sig med en garvet forsker i området, Bent Preisler. Preisler skrev i slutningen af det sidste århundrede en bog om danskere og det engelske sprog (Preisler 1999), hvor han konkluderede, at danskere egentlig ikke er så gode til engelsk, som de selv tror, at der er en god del danskere, der ikke kan engelsk, eller som kun kan det mest basale, og at der ikke synes at være en fare for, at det danske sprog vil blive erstattet af engelsk eller blive oversvømmet med engelske låneord. Den ældre (Preisler døde i 2023 i en alder af 78 år) og den yngre forsker har skrevet to artikler sammen. I Thøgersen & Preisler (2023) prøver de at sammenligne deres resultater fra de to måletidspunkter i dette tidsskrift, *NyS*, med mere end 25 års mellemrum. Året efter publicerede de en artikel på engelsk om dansk og engelsk og politiske holdninger (Thøgersen & Preisler 2024). Men også inden projektet startede har seniorforskerne skrevet om emnet, bl.a. Lønsmann (2009) om spredning af engelsk i Danmark og Thøgersen om danskernes sprogholdninger om engelsk (Thøgersen 2010).

Derudover har de også skrevet en del publikationer i mere populariserende tidsskrifter som *Sprog og Samfund*, som publiceres af Modersmåls-Selskabet, *Anglo Files*, et tidsskrift for engelskundervisere i Danmark, og *Sprogforum*, et tidsskrift for sprogpædagogik og andet-/fremmedsprogsforskning.

Indtil for 10 eller 20 år siden var truslen fra engelsk et emne, som førte til diskussioner i de trykte medier og radio og endda til debatter i Folketinget. Sidenhen har det været forholdsvis roligt, og det er som om, den bekymring næsten er forsvundet. I marts og april 2025 blev der

dog præsenteret to lovforslag, først af Dansk Folkeparti og derefter af konservative folketingsmedlemmer, som opfordrer regeringen til at lave en dansk sproglov bl.a. for at modvirke engelsk og arabisk(!) indflydelse på dansk. Måske er der ellers en sammenhæng mellem manglen på interesse for emnet og manglen på interesse for sprogene generelt: færre vælger et sprogstudium (kun almen lingvistik vokser), og færre unge er interesserede i at lære fremmedsprog udover engelsk. Aviser skriver sjældent om sprog længere. Man møder nogle gange akademikere, der ikke behersker andre sprog end dansk og engelsk, og nogle er ovenikøbet stolte af det. Bogen tager diskussionen op igen.

BOGENS INDHOLD

Bogens struktur er klar. Forordet (s. 9–11) behandler motivationen for at kortlægge engelsks fremgang i Danmark over de sidste 100 år men især de sidste 20–30 år, og forfatterne motiverer de brugte metoder til dataindsamling. Det indledende kapitel (s. 13–25) beskriver ENIDA-projektets baggrund, og forfatterne beskriver deres fokus på skolerne, medierne og arbejdsmarkedet. De skriver klart og tydeligt, at deres udgangspunkt ikke er ”enten-eller men både-og”, når de taler om dansk og engelsk i Danmark, hvilket ikke er overraskende fra forskere tilknyttet et center, som blev oprettet for at være realistisk og acceptere eksistensen og vigtigheden af begge sprog i landet. Kapitel 2 (s. 27–43) handler om, hvordan engelsk, oprindeligt et ubetydeligt sprog talt på en ø i udkannten af Europa side om side med flere andre indfødte sprog, er blevet til, hvad det er nu: et defaultvalg i internationale kontekster, i videnskab, erhvervslivet, computerspil, musik osv. Man skal ikke glemme, at det engelske sprog, eller dets talere, har udryddet en del indfødte sprog, især i Nordamerika og Australien, nogle gange kombineret med folkemord. Kapitlet beskriver også internationale organisationer som FN (eller skal man sige UN?) og EU. Ca. 500 millioner mennesker i verden taler engelsk som modersmål, mens man skønner, at yderligere 1 milliard mennesker har lært engelsk som andetsprog. Da verdensbefolkningen er på 8 milliarder personer, vil det sige, at en femtedel af verdens befolkning har kendskab til engelsk. Kapitel 3 (s. 45–63) handler om brugen af engelsk i Danmark, og hvordan forfatterne har samlet deres data. De har brugt et spørgeskema, som blev besvaret af 854 tilfældigt udvalgte

danskere. Der er en klar tendens i resultaterne, til at jo yngre man er, jo mere bruger man engelsk. En tredjedel af dem mellem 16 og 35 bruger engelsk til dagligt, men kun 5 % af dem over 65. Takket være den tidligere lignende undersøgelse af Bent Preisler, kan de sammenligne disse resultater med dem fra 1995, afleveret i Preisler (1999). Alle aldersgrupper bruger mere engelsk i dag end i 1995, men man hører mindre engelsk, sandsynligt på grund af fremgang af skriftlige sociale medier og mere dansksproget musik. Kapitel 4 (s. 65–79) handler om, hvor gode danskerne egentlig er til engelsk. Hvis man siger "Can I borrow the toilet" er alle ord engelske, men alle folk udenfor Danmark ville tro, at man vil skrue toilet løs og tage det med og returnere det efter nogle dage. I internationale tests om engelsk klarer danskere sig godt, som regel i top fem blandt ikke-engelsksprogede lande. Til gengæld er kun et mindretal af danskere i stand til at læse en bog eller skrive et brev på engelsk. Jo højere uddannelsesniveaut, jo bedre ens sprogkunderskaber, og det er ikke overraskende. Kapitel 5 (s. 81–98) handler om, hvad engelsk betyder for danskere. Forfatterne har interviewet folk fra forskellige dele af landet, og fra forskellige sociale baggrunde, fx landmænd, undervisere, kontormedarbejdere og studerende. Man har brugt gruppeinterviews af bestemte samfundsgrupper. Det er en metode, som kan give gode resultater, da respondenterne reagerer på hinanden, og de er mere trygge med kollegaer end med en ukendt fra universitetet. Resultaterne viser en stor vifte af engelskkunderskaber og præferencer, som stort set viser de samme tendenser, som kom frem i spørgeskemaerne. Der findes dog også både ældre og børnehavebørn, der bruger engelsk. Forfatterne beretter også om andre, der bruger meget engelsk i deres dansk: "Man fighter en uphill battle (...). Det er cool, det jeg laver, okay!", eller fagtermer fra engelsksprogede computerspil: "Man kan købe og sælge de her skins, og man kan åbne de her lootboxes". Der er nogle, der byder det engelske sprog velkommen, mens andre udtrykker bekymring. Nogle klager over sælgere i butikker eller ansatte på plejehjem, der ikke taler dansk, eller om skilte "SALE, SALE" i butiksvinduer. Andre, bl.a. landmænd, kan kun få folk fra udlandet til at rense staldene, og der er en forventning, om at man skal tale engelsk med dem, uanset hvor de kommer fra.

Det sidste kapitel (s. 99–114) handler om fremtiden. Engelsk er uden tvivl kommet for at blive som det vigtigste fremmedsprog i Danmark.

Forfatterne vurderer at engelsk *de facto* har opnået status som mere end et fremmedsprog, og næsten et hverdagssprog eller et officielt andet-sprog, og derfor er blevet uomgængeligt i nutidens Danmark. Man kan observere stigende brug af engelsk på universitetsuddannelser, mere engelsk i medierne, på sociale medier og i underholdning, man bemærker at flere og flere butikker får navne på dette fremmedsprog. Det lille mindretal, der slet ikke kan engelsk, kan nogle gange ikke læse beskeder, menuer eller brugsanvisninger. Der arbejder nu 300.000 udenlandske lønmodtagere i Danmark, og det er 10 % af den erhvervsaktive befolkning. Langt de fleste lærer vel dansk. Forfatterne har uden tvivl ret i, at engelsk spiller en vigtig rolle i samfundet, og det er sandsynligt, at fremgangen fortsætter, medmindre de nuværende politiske udviklinger fører til en radikal ændring af holdningen til engelsk. Dele af befolkningen er allerede begyndt at undgå amerikanske varer i butikken, og lokale varer markeres.

I bogen findes der også i en del kortere tekster i farvede blokke med anekdotiske oplysninger fra forfatternes egne liv: Mortensens mor begyndte at lære engelsk efter hun gik på pension, Thøgersen får mange pakker fra pakketjenesten, og ofte foregår den mundtlige kommunikation nødvendigvis på engelsk, når han henter pakkerne. Lønsmanns teenagesøn sender tekstbeskeder til hende, som er krydret med engelsk udtryk som "let's go". I andre blokke fortæller forskerne lidt om, hvordan og hvorfor man har valgt bestemte metoder, og hvordan man udfører ens forskning bedst muligt.

Bogen slutter med kilder til hvert kapitel. Omkring halvdelen af kilderne er, ikke overraskende, skrevet af medlemmer af forfattergruppen. Det er nyttigt for dem, der vil vide mere. Det er dog iøjnefaldende, at en del kilder om emnet engelsk i Danmark mangler. Når vi begrænser os til relevante bøger (der er også mange artikler), kan man tænke på fx Lund (1989), Sørensen (1995), Davidsen-Nielsen, Hansen og Jarvad (1999), Jarvad (2001) og Madsen (2008), som ikke nævnes. På den anden side er formålet med bogen at præsentere deres egne resultater, og det kan derfor forsvares. Det er ikke en bibliografi, og bogen kan ikke være en fyldestgørende oversigt. Niels Davidsen-Nielsens historiske bidrag til *Dansk Sproghistorie* (Davidsen-Nielsen 2021) kunne også nævnes som eksempel på en tekst, der ikke findes i kildelisten.

VURDERING

Bogen er velskrevet, tilgængelig, klar, og den er beundringsværdigt passende i stil og indhold til det almene publikum. Layoutet er roligt og behageligt. Jeg har læst denne informative bog med glæde. Bogen er baseret på empirisk forskning, udført med forskellige metoder, naturligvis især lavet af bogens forfattere selv. De bruger forskellige metoder, som inkluderer kvantitative undersøgelser (spørgeskemaer), kvalitative (interviews med repræsentanter af forskellige grupper), og feltarbejde i virksomheder. Det er også positivt, at bogen holder sig til fakta og undersøgelsesresultater, og beskedne meninger ventileres, uden at det bliver hysterisk eller bange for det engelske sprog. Budskabet er, at både dansk og engelsk har en rolle i det danske samfund, og det er vel et realistisk syn.

På den anden side kan politiske udviklinger ændre sig, og hvis USA ændres til et diktatur (hvis ikke det allerede er tilfældet, når landet nu regeres med dekretter uden et kontrollerende retssystem), og de har erobret Panama, Canada, Gaza, Kalaallit Nunaat og muligvis andre lande med mange *a*-er i deres navn, kunne det føre til en nedgang i brugen af engelsk i videnskab, ligesom da Hitlers trang til at erobre andre lande førte til et fald i det tyske sprogs popularitet. USA's højeste leder er i hvert fald klart i gang med et angreb mod forskningen i verdens største økonomi, med nedskæringer i støtte til statsejede universiteter, og selv de private universiteter skal danse efter djævlens hånd. Egentligt kunne 2025 være et godt tidspunkt at starte en verdensomspændende boykot af engelsk.

Bogen er næsten uden fejl. Der har dog ikke eksisteret et land ved navn "Holland" siden 1795. Landet hedder officielt Nederland(ene), og sproget nederlandsk, også i nabolandet Belgien taler man bl.a. "nederlandsk".

DOMÆNETAB?

For omkring 25 til 15 år siden var der en diskussion i det danske samfund, som også sprogforskere deltog i, som drejede sig om en bekymring over det danske sprog. Man iagttog en tendens, til at især unge brugte mange engelske ord i deres dansk, og at der var nogle domæner, fx højere uddannelser, erhvervslivet og medier, hvor man brugte det engelske sprog i undervisning, i intern kommunikation eller som officielt virksomheds-

sprog (Lønsmann 2017). Empiriske undersøgelser viste derimod, at det ikke var så slemt, som politikere og det store publikum troede. Pia Jarvad (2001) undersøgte alle samfundslag, og hendes resultater var også betryggende: også i virksomheder med engelsk som koncernsprog taler man dansk med hinanden. Mia Madsen viste, at fysikere er nødt til at skrive deres specialiserede artikler på et sprog så alle specialiserede kollegaer verden over kunne læse dem, men de taler altid dansk med danske kollegaer, og de skriver studieböger på dansk (Madsen 2008). Man talte næppe om domænegevinster, men det burde man måske gøre, for nu bliver dansk også brugt på internet, i skriftlige telefonbeskeder, i sociale medier osv. I mange år blev der også publiceret et stigende antal böger på dansk. Det eneste domænetab, som jeg har oplevet, er at mit universitet tvinger mine danske studerende på kandidatuddannelse til at skrive alle deres eksamener på engelsk, og så skriver de ikke altid godt engelsk, og jeg kan bare ikke forstå, hvorfor jeg og en dansk censor skal eksaminere dansktalende studerende på det officielle sprog i Malta og Irland.

ER DANSKERE GODE TIL DANSK?

Hvis man stoler på europæiske sammenlignende undersøgelser, taler 91 % af danskere engelsk godt nok til at kunne føre en samtale på engelsk. Ifølge en undersøgelse fra 2019, indtager Danmark sammen med Nederlandene og de andre skandinaviske lande de første fem pladser med "meget høj kompetence" i engelsk (mellem 65 og 70 % på en kvalitets-skala 1-100). På den anden side kan man også spørge *hvor* gode folk er til engelsk. Alle tal i bogen viser en klar fremgang i engelskkundskaber fra 1995 til 2020, en stigning på 10 til 20 % afhængigt af hvilken færdighed. På den anden side kan man også se, hvad folk *ikke* kan: 63 % af danskere siger, at de ikke kan skrive et brev på dansk (det laveste tal blandt de forskellige færdigheder i det engelske sprog), og 38 % kan ikke vise vejen til bussen. Det er betragtelige negative tal, og virksomheder må gerne tage hensyn til disse mennesker.

Et andet spørgsmål er hvor 'korrekt' danskernes engelsk er. På universiteterne er der en del ansatte, hvis engelsk ikke adskiller sig fra sproget fra mennesker, der taler det som modersmål. Til gengæld er der temmelig mange, også blandt topforskere, der laver kongruensfejl, eller som udtaler ord underligt eller lægger trykket forkert. Det kan være ligegyldigt,

så længe man kan forstå hinanden, og de ikke overfører det til skriftsprog. Man kan fint komme fra lande med engelskkundskaber i verdens top fem og blive generalsekretær i NATO med en markant accent. Folk har lavet bøger med engelske ytringer fra virksomhedsledere og politikere med pinlige fejl i det engelske (en nyudnævnt kvindelig minister: "I am having my first period", en international forretningsmand: "I thank you from the bottom of my heart, and also from my wife's bottom", etc.). Den slags fejl står ikke i vejen for ens karriere.

VIDENSKABELIGE PUBLIKATIONER

Der er et forståeligt pres fra universiteterne på forskere for at publicere deres forskningsresultater *internationalt*, og dette ord kan kun oversættes som *engelsk*: publikationer på kinesisk og spansk, som begge har flere modersmålstalere end engelsk, synes ikke at nå ud til mange mennesker. Hindi, portugisisk og bengali tales tilsammen som modersmål af 830 millioner, nærmest dobbelt så mange som engelsk.

Mange danskere (men også mange andre europæere) tror, at kendskab til to sprog er tilstrækkeligt for at gå rundt i verden: ens eget sprog og engelsk. Når de kommer lidt udenfor de slagne veje i udlandet eller i udkantsdanmark, opdager de, at de fleste jordbeboere ikke taler eller forstår engelsk. Og hvem får skylden? De andre! Det er en skam, at de andre ikke er i stand til at tale engelsk.

Antallet af publikationer på engelsk skrevet af danske forskere er vokset kraftigt i de seneste år, men det viser sig, at det næppe er på bekostning af publikationer på dansk, som også er vokset. Der er dog en nedgang i brugen af sprog som fransk (husk at man besluttede at bruge fransk da man oprettede *Cercle Linguistique de Copenhague* med deres publikationsserie *Travaux du Cercle de Linguistique Copenhague* i 1931, og ikke tysk eller engelsk. Nu kalder man det man sædvanligvis *Lingvistikredsen*).

Der er ingen grund til bekymring (endnu), for at engelsk vil overtage dansk i Danmark. Bortset fra to unge danskere, jeg kendte, der valgte at tale amerikansk med hinanden på diskoteket for at score danske piger, taler danskere deres sprog med hinanden. Det bliver først bekymrende, når dem, der taler dansk, begynder at bruge et fremmedsprog indbyrdes, som mange indfødte i verden har oplevet.

IN THE MEANTIME, IN THE NETHERLANDS

I Nederlandene er der mere grund til bekymring om det nederlandske sprogs overlevelse. Allerede i 2019 publicerede forlaget Wereldbibliotheek en antologi med en titel, der var halvt på engelsk halvt på nederlandsk: *Against English. Pleidooi voor het Nederlands*, eller: *Imod engelsk. Bøn for det Nederlandske sprog* (Jensen et al. 2019). Året før var jeg selv gæsteforsker i to måneder på et nederlandsk universitet, og når jeg kom ind i universitetsbygningen hver morgen, kunne jeg se hvilke fag, der undervistes i hvilke lokaler. Samtlige fag annonceredes kun på engelsk. Al undervisning skulle foregå på engelsk, inklusive *Dutch Studies*. Det var ikke et krav, at man kunne nederlandsk, og man læste nederlandske og belgiske romaner i engelske oversættelser. Internationalisering og globalisering i det ekstreme. En kollega på et andet nederlandsk universitet syntes, at det var latterligt, at hun blev pålagt at skulle undervise på engelsk, så hun splittede sit hold op i to hold af 40 studerende: et hold for udvekslingsstuderende og et for dem, der kunne forstå nederlandsk. Mon det var det eneste universitetskursus på nederlandsk dette år? Samme år fik danske universiteter i øvrigt at vide, at antallet af engelsksprogede kurser skulle reduceres, under pres af visse dansksindede politiske partier.

Bogen *Against English* (Jensen et al. 2019) er skræmmende læsning. Forfattere, akademikere, journalister, forskere udtrykker deres bekymring. Det er iøjnefaldende, at næsten halvdelen af bidragsydere til bogen faktisk er indvandrere, der har lært sproget som andetsprog og forelskede sig i det, eller tosprogede børn af indvandrere fra middelhavsområdet. Den første af de fire redaktører har i øvrigt danske rødder, og den sidste er forlægger og (ifølge bogen) grundlægger af *L'Association internationale des éditeurs contre l'impérialisme culturel angloaméricain*. Blandt bidragsydere finder man også en del skribenter, der beskæftiger sig professionelt med andre europæiske sprog som italiensk, spansk og tysk, som også føler sig truet af det engelske. I nederlandske storbyer er der stor chance for, at man bliver tiltalt på engelsk på værtshuse, i butikker og på gaden, også af de indfødte i landet. Sådan ser det ikke ud i Danmark.

SLUT

Ja, engelsk er et vigtigt sprog i Danmark, men man skal også tage i betragtning, at det kun er officielt sprog i to af de 27 EU-lande (lige-

som dansk, der er officielt sprog i Danmark og officielt mindretalssprog i Tyskland). Begge lande, hvor engelsk er officielt sprog, er marginale østater i udkanten af Europa, og i begge lande anerkender man engelsk ved siden af deres nationalsprog. De to lande er Irland og Malta. Der er seks millioner mennesker, der har engelsk som officielt sprog, hvilket er lidt over én procent af de 447 millioner EU-borgere. Tysk tales af flere mennesker, og også albansk er et officielt eller anerkendt sprog i flere EU-lande end engelsk er.

Peter Bakker, lektor

Institut for Kommunikation og Kultur, Aarhus Universitet

linpb@cc.au.dk

REFERENCER

- Davidson-Nielsen, N. 2021. Engelsk. E. Hjorth, H.G. Jacobsen, B. Jørgensen, B. Jacobsen, M.K. Jørgensen & L.K. Fahl (red.), *Dansk Sproghistorie*, bind 5, 245–255. Aarhus: Aarhus Universitetsforlag.
- Davidson-Nielsen, N., E. Hansen & P. Jarvad (red.). 1999. *Engelsk eller ikke engelsk? That is the question: Engelsk indflydelse på dansk*. Dansk Sprognævns Skrifter 28. København: Gyldendal.
- Jarvad, P. 2001. *Det danske sprogs status i 1990'erne med særligt henblik på domænetab*. Dansk Sprognævns skrifter 32. København: Dansk Sprognævn.
- Jensen, L., N. Pas, D. Rovers & K. van Gulik (red.). 2019. *Against English: pleidooi voor het Nederlands*. Amsterdam: Wereldbibliotheek.
- Lønsmann, D. 2009. From subculture to mainstream: The spread of English in Denmark. *Journal of Pragmatics* 41. 1139–1151. DOI: 10.1016/j.pragma.2008.11.003.
- Lønsmann, D. 2017. Embrace it or resist it? Employees' reception of corporate language policies. *International Journal of Cross Cultural Management* 17. 101–123. DOI: 10.1177/1470595817694658.
- Lønsmann, D., J. Mortensen & J. Thøgersen. 2022. Er engelsk stadig et fremmedsprog i Danmark? Et spørgsmål om kollektiv sproglig identitet. *NyS – Nydanske Sprogstudier* 61. 126–179. DOI: 10.7146/nys.v1i61.132242.
- Lund, J. 1989. *Okay?: Amerikansk påvirkning af dansk sprog*. København: Dansk lærerforening.

- Madsen, M. 2008. *Der vil altid være brug for dansk: en undersøgelse af 11 naturvidenskabelige forskeres grunde til at vælge henholdsvis dansk og engelsk i deres arbejde*. Københavnerstudier i tosprogethed 48. København: Københavns Universitet, Humanistisk Fakultet.
- Mortensen, J. 2024. Engelsk som lingua franca i de gymnasiale uddannelser: translanguaging og teksttyper. A. Holmen & H. Thise (red.), *Flere sprog i ungdomsuddannelserne: translanguaging i praksis*, 143–155. Frederiksberg: Samfundslitteratur.
- Preisler, B. 1999. *Danskerne og det engelske sprog*. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag.
- Sørensen, K. 1995. *Engelsk i dansk - er det et must?* Munksgaards sprogserie. København: Munksgaard.
- Thøgersen, J. 2010. Coming to terms with English in Denmark: Discursive constructions of a language contact situation. *International Journal of Applied Linguistics* 20. 291–326. DOI: 10.1111/j.1473-4192.2009.00249.x
- Thøgersen, J. 2023. Danskerne og det engelske sprog i 1990'erne og 2020'erne. K. Boas, I.S. Hansen, T.T. Hougaard & E.L. Toft (red.), *MUDS - Møde om Udforskningen af Dansk Sprog* 19, 343–359.
- Thøgersen, J. & B. Preisler. 2023. Danskerne og det engelske sprog – dengang og nu. *NyS – Nydanske Sprogstudier* 64. 8–50. DOI: 10.7146/nys.v1i64.141688.
- Thøgersen, J. & B. Preisler. 2024. Globalisation, attitudes towards English and party-political affiliation: The case of Denmark. *Scandinavian Studies in Language* 15. 1–52. DOI: 10.7146/sss.v15i1.146764.